

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/38/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3721200603
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3721200603.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a sudcov JUDr. Ivety Anderlovej a Mgr. Marka Anovčina v spore žalobcu Z.. G. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. U., J. XXX/XX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA ŠTRBÁŇ, s.r.o., so sídlom v Púchove, Dvory 1932, IČO: 36 867 454, proti žalovanému D. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX, zastúpenému JUDr. Andrejom Opetom, LL.M., advokátom so sídlom v Trenčíne, Hroznová 2318, o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 13C/8/2021-32 zo dňa 02. marca 2021 takto

rozhodol:

I. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

II. Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinstančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zdržať sa užívania pozemku parcela reg. „C“ č. 1575/2 o výmere 424 m2, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, evidovanom na liste vlastníctva č. 4885 pre k. ú. Považská Bystrica, obec Považská Bystrica, okres Považská Bystrica, a to realizovaním akýchkoľvek terénnych, zemných, či stavebných prác, uskladňovaním na pozemku akýchkoľvek stavebných, kanalizačných, či iných tovarov a výrobkov s celkovou hmotnosťou prevyšujúcou v súčte 100 kg, umožnením vjazdu a prejazdu po pozemku vozidlami motorovými i nemotorovými s celkovou hmotnosťou prevyšujúcou 100 kg, s výnimkou vozidiel hasičskej a záchranej služby. Výrokom II. určil, že neodkladné opatrenie bude trvať do času právoplatného skončenia stavebného konania o návrhu žalovaného na vydanie rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby „Oporný múr, terénne úpravy“ na pozemkoch KNC parc. č. 1579/1, parc. č. 1575/2, parc. č. 1575/4, parc. č. 1575/5 a parc. č. 1575/6 v kat. úz. Považská Bystrica, ktoré je vedené stavebným úradom - Mestom Považská Bystrica. Výrokom III. žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 24.02.2021 domáhal, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uloží žalovanému povinnosť zdržať sa užívania pozemku parcela reg. „C“ č. 1575/2 o výmere o výmere 424 m2, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, evidovanom na liste vlastníctva č. 4885 pre k. ú. Považská Bystrica, obec Považská Bystrica, okres Považská Bystrica realizovaním akýchkoľvek terénnych, zemných, či stavebných prác, uskladňovaním na pozemku akýchkoľvek stavebných, kanalizačných, či iných tovarov a výrobkov s celkovou hmotnosťou prevyšujúcou v súčte 100 kg, umožnením vjazdu a prejazdu po pozemku vozidlami motorovými i nemotorovými s celkovou hmotnosťou prevyšujúcou 100 kg, s výnimkou vozidiel hasičskej a záchranej služby. Zároveň žalobca žiadal určiť, aby neodkladné opatrenie trvalo do času právoplatného skončenia stavebného konania o návrhu žalovaného na vydanie rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby „Oporný múr, terénne úpravy“ na pozemkoch KNC parc. č. 1579/1, parc. č. 1575/2, parc. č. 1575/4, parc. č. 1575/5 a parc. č.

1575/6 v kat. úz. Považská Bystrica, ktoré je vedené stavebným úradom - Mestom Považská Bystrica. Žalobca žiadal priznať aj nárok na náhradu trov konania. Z výpisu z listu vlastníctva č. 6343 pre k. ú. Považská Bystrica bolo osvedčené, že žalobca je vlastníkom nehnuteľností, a to pozemkov parcela reg. „C“ č. 1587/1 o výmere 72 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcela reg. „C“ č. 1587/2 o výmere 77 m², druh pozemku záhrada, parcela reg. „C“ č. 1587/3 o výmere 322 m², druh pozemku záhrada, parcela reg. „C“ č. 1587/4 o výmere 172 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie a stavby so súpisným č. 895, postavenej na pozemku KNC č. 1587/1. Z výpisu z listu vlastníctva č. 4885 pre k. ú. Považská Bystrica bolo osvedčené, že žalovaný je vlastníkom okrem iných nehnuteľností aj pozemkov parcela reg. „C“ č. 1575/2 o výmere 424 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcela reg. „C“ č. 1575/4 o výmere 34 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcela reg. „C“ č. 1575/5 o výmere 17 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcela reg. „C“ č. 1575/6 o výmere 59 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie. Z výňatku z katastrálnej mapy mal súd za osvedčené, že parc. KNC č. 1587/3 vo vlastníctve žalobcu a parc. KNC č. 1575/2 vo vlastníctve žalovaného sú vzájomne susediacimi pozemkami so spoločnou hranicou. Z Odborného vyjadrenia prof. Ing. Mariána Drusa, PhD. a Ing. Jozefa Vlčeka, PhD. z novembra 2020 mal súd prvej inštancie za osvedčené, že predmetom riešenia je „oporný múr“ na pozemku KN-C 1575/2 v k. ú. Považská Bystrica a jeho vplyv na konštrukciu oplotenia a bezpečnosť pri užívaní pozemku KN-C 1587/2 v k. ú. Považská Bystrica vo vlastníctve objednávateľa (žalobcu pozn. súdu). Skutkový stav bol zisťovaný počas obhliadok v dňoch 12.09. a 07.10.2020. Zo záveru a odporúčaní odborného vyjadrenia je zrejmé, že po statickej stránke nie je konštrukcia múru navrhnutá podľa platných technických predpisov, nevyhovuje pre dané zaťaženie a kritériám podľa medzných stavov únosnosti a použiteľnosti. Výpočtom najpriaznivejšieho stavu oporného múru bolo preukázané, že posudzovaná konštrukcia nespĺňa podmienky mechanickej odolnosti a stability v zmysle § 43d zákona č. 50/1976 Zb. v znení neskorších predpisov, a preto odporúčali predmetný oporný múr odstrániť z dôvodu ochrany zdravia a života ľudí v priestore pozemku parc. č. KN-C 1575/2 a KN-C 1587/3. Súčasťou odborného vyjadrenia bola aj fotodokumentácia a statický výpočet. Súd mal ďalej za osvedčené, že mesto Považská Bystrica ako príslušný stavebný úrad prerušilo konanie vo veci žiadateľa (žalovaného pozn. súdu) na vydanie rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby „Oporný múr, terénne úpravy“ na pozemkoch parc. KNC č.: 1579/1, 1575/2, 1575/4, 1575/5 a 1575/6 v k. ú. Považská Bystrica na dobu 60 dní odo dňa doručenia výzvy č. Odd.SP/1033/2020/59891 zo dňa 29.10.2020. Právne vec súd posúdil podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d), § 326 ods. 1, ods. 2, § 328 ods. 1, ods. 2, § 329 ods. 2, § 330 ods. 1 CSP. Z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako i priložených listín mal súd za osvedčené, že je potrebné upraviť dočasne pomery medzi stranami sporu. Súd mal za to, že bolo osvedčené, že pozemok KNC č. 1587/3 vo vlastníctve žalobcu a pozemok KNC č. 1575/2 vo vlastníctve žalovaného sú vzájomne susediacimi pozemkami so spoločnou hranicou. Ďalej mal súd za osvedčené, že žalovaný v priebehu roka 2018 pristúpil k vykonaniu terénnych úprav a stavebných prác „oporného múru“ na pozemku KNC č. 1575/2, a to všetko bez povolenia na odstránení stavieb, povolenia na výrub stromov, povolenia terénnych úprav a stavebného povolenia a následne podal dňa 23.10.2018 na stavebnom úrade návrh na vydanie územného rozhodnutia o umiestnení zmeny dokončenej stavby skladu nábytku súp. č. 775: „Prestavba a prístavba skladu na obchodnú prevádzku“ na pozemkoch parc. č. KNC 1579, 1575/7 a 1575/2 v k. ú. Považská Bystrica. Súd mal zároveň z rozhodnutia stavebného úradu „Prerušenie konania o dodatočnom povolení stavby“ zo dňa 10.11.2020 za osvedčené, že mesto Považská Bystrica ako príslušný stavebný úrad prerušilo konanie vo veci žiadateľa (žalovaného pozn. súdu) na vydanie rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby „Oporný múr, terénne úpravy“ na pozemkoch parc. č. KNC: 1579/1, 1575/2, 1575/4, 1575/5 a 1575/6 v k. ú. Považská Bystrica, a to na dobu 60 dní odo dňa doručenia výzvy č. Odd.SP/1033/2020/59891 zo dňa 29.10.2020 z dôvodu doplnenia žiadosti a ďalších dokladov navrhovateľom o tom, že dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými zákonmi. Zo záveru a odporúčaní odborného vyjadrenia mal súd za to, že po statickej stránke nie je konštrukcia múru navrhnutá podľa platných technických predpisov, nevyhovuje pre dané zaťaženie a kritériám podľa medzných stavov únosnosti a použiteľnosti. Výpočtom najpriaznivejšieho stavu oporného múru bolo preukázané, že posudzovaná konštrukcia nespĺňa podmienky mechanickej odolnosti a stability v zmysle §43d zákona č. 50/1976 Zb. v znení neskorších predpisov, a preto odporúčali predmetný oporný múr odstrániť z dôvodu ochrany zdravia a života ľudí v priestore pozemkov parc. KN-C č. 1575/2 a č. 1587/3. Z priloženej fotodokumentácie, ktorá bola súčasťou odborného vyjadrenia, súd zistil, že oporný múr je narušený prasklinami. Z listiny „Neplatnosť statického vyjadrenia“ zo dňa 13.11.2020 mal súd za osvedčené, že autorizovaný statik Ing. Miloš Pecho oznámil stavebnému úradu neplatnosť jeho statického vyjadrenia. Z uvedeného dôvodu jeho statické vyjadrenie neplatí pre reálne postavený oporný

múr. Súd dospel k záveru, že žalobca osvedčil naliehavosť dočasnej úpravy vzťahov medzi stranami sporu a nebezpečenstvo bezprostrednej hrozacej ujmy a opodstatnenosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a podľa názoru súdu nariadením predmetného neodkladného opatrenia žalovaný neutrpí neprímeranú ujmu na svojich právach. Predloženými listinami bolo osvedčené, že žalovaný svojou stavebnou činnosťou bez stavebného povolenia v zmysle príslušných zákonných predpisov zapríčinil havarijný stav a prebiehajúce stavebné konanie bolo opätovne prerušené za účelom, aby žalovaný poskytol potrebnú dokumentáciu k stavebnému konaniu. Zároveň bolo osvedčené, že „oporný múr“ podľa autorizovaného statika ako i podľa Odborného vyjadrenia prof. Ing. Mariána Drusa PhD. a Ing. Jozefa Vlčeka, PhD. nespĺňa technické požiadavky, nakoľko po statickej stránke nie je konštrukcia múru navrhnutá podľa platných technických predpisov, nevyhovuje pre dané zaťaženie a kritériám podľa medzných stavov únosnosti a použiteľnosti, čo môže byť pri realizovaní terénnych, zemných, či stavebných prác, uskladňovaní ťažkého tovaru či pri prejazde ťažkej techniky ohrozujúce pre majetok, zdravie či život nie len samotného žalobcu ale aj žalovaného, a preto súd na návrh žalobcu nariadil neodkladné opatrenie v znení uvedenom vo výrokovvej časti napadnutého rozhodnutia. Keďže v danom prípade sa žalobca domáhal nariadenia časovo obmedzeného neodkladného opatrenia, súd neodkladné opatrenie nariadil ohľadne jeho časového trvania v súlade s návrhom, a to na čas do času právoplatného skončenia stavebného konania o návrhu žalobcu na vydanie rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby „Oporný múr, terénne úpravy“ na pozemkoch parcelách KNC č. 1579/1, č. 1575/2, č. 1575/4, č. 1575/5 a č. 1575/6 v kat. úz. Považská Bystrica, ktoré je vedené stavebným úradom - Mestom Považská Bystrica, nakoľko ide o rozhodujúce konanie týkajúce sa predmetného sporu. Keďže žalobca mal vo veci plný úspech, súd mu v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Je toho názoru, že na vydanie neodkladného opatrenia neboli splnené podmienky a napadnuté uznesenie zároveň neprímeraným spôsobom zasahuje do vlastníckeho práva žalovaného. Uviedol, že spochybňuje správnosť vypracovaného odborného vyjadrenia. Namietal, že osoby vypracovávajúce odborný posudok nemali k dispozícii statický posudok vypracovaný Ing. Marekom Bednárom. V zmysle záverov statického posudku, ktorý sa nachádza i v spise stavebného úradu - Mesta Považská Bystrica (a teda je rozumné a dôvodné predpokladať, že o ňom žalobca vedel) vyplýva, že oporný múr spĺňa požadované kritériá bezpečnosti vyplývajúce z príslušných noriem. Na rozdiel od odborného vyjadrenia, ktoré vychádzalo z nesprávnych informácií o konštrukcii oporného múru, osoby, ktoré vypracovali statický posudok vychádzali z reálneho skutkového stavu, ktorý zodpovedá skutočnosti pokiaľ ide o rozmery, konštrukciu a druh použitých materiálov pri výstavbe oporného múru. Odborný posudok vychádza z nesprávnych informácií, ktoré nezodpovedajú skutočnosti v dôsledku čoho sú závery odborného posudku nepoužiteľné a nesprávne. Nesprávnosť podkladov a informácií, ktoré boli podkladom pre vypracovanie odborného vyjadrenia, a ktoré sa týkali práve skutočnosti konštrukcie oporného múru, ktorá je z hľadiska posudzovania celkovej stability múru podstatná a relevantná, mala za následok nesprávny záver autorov odborného vyjadrenia o tom, že oporný múr je nestabilný. Podľa žalovaného nemôžu obstať ani prepočty v odbornom vyjadrení a závery „Nevyhovuje“ pokiaľ ide o oporný múr. Žalovaný predložil spolu s odvolaním statický posudok, ktorý vychádza z reálneho skutkového stavu, zo správnych podkladov a informácií o konštrukcii oporného múru, z ktorého záverov vyplýva celkom jednoznačne, že oporný múr je bezpečný, t. z. spĺňa požadované kritériá bezpečnosti vyplývajúce z príslušných noriem. Vychádzajúc z uvedeného možno podľa názoru žalovaného konštatovať, že oporný múr je bezpečný, neexistuje havarijný stav tak, ako to uviedol súd v napadnutom uznesení a teda neexistuje bezprostredná hrozba ohrozenia života a zdravia alebo majetku tak ako, to konštatoval súd a teda v súhrne nie sú splnené podmienky pre vydanie neodkladného opatrenia. Rozsah zákazu aký žalobca navrhol vo vzťahu k žalovanému, resp. vo vzťahu k parcele registra „C“ č. 1575/2 vo výmere 424 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie (t. z. povinnosti zdržať sa vykonania úkonov v zmysle výroku I. napadnutého uznesenia, resp. návrhu žalobcu), s ktorým sa súd stotožnil tým, že návrhu vydaním uznesenia vyhovel, považuje žalovaný za neprímeraný. Poukázal na to, že samotný predmetný pozemok je široký 25 m. Súd sa absolútne nevysporiadal so skutočnosťou, či prípadný zákaz by nemal byť obmedzený iba na určitú časť pozemku a či by takýto zákaz nepostačoval. Aj pre laika je len ťažko uveriteľné, že prípadné uloženie pvc potrubí v ľavej časti pozemku, t. z. vo vzdialenosti viac ako 20 m² od oporného múru bude predstavovať riziko pre oporný múr. Žalovaný je toho názoru, že žalobca neosvedčil potrebu zákazu vykonávania činností špecifikovaných vo výroku I. napadnutého uznesenia vo vzťahu k celému pozemku žalovaného, no napriek tomu súd žalobcovi vyhovel, v dôsledku čoho podľa názoru žalovaného došlo k neprímeranému zásahu do jeho vlastníckeho

práva. Žalovanému taktiež nie je zrejmé, z akého dôvodu obmedzil hmotnosť skladovaných tovarov a hmotnosť vozidiel na 100 kg. Toto je z pohľadu žalovaného absolútne nepochopiteľné, absolútne absentuje argumentácia žalobcu a taktiež i zdôvodnenie súdu, prečo rozhodol uvedeným spôsobom. V tejto súvislosti sa žalovaný nestotožňuje s argumentáciou súdu o tom, že žalovaný vydaním uznesenia neutrpi neprímeranú ujmu na svojich právach. Žalovaný v súvislosti so žalobcom tvrdenou údajnou naliehavosťou situácie a havarijným stavom, s ktorými sa stotožnil i súd, považuje za potrebné poukázať i na časový odstup medzi vypracovaním odborného vyjadrenia, ktoré bolo vypracované dňa 11.11.2020 a podaním návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, a to dňa 12.02.2021. Žalobca podal návrh vo veci po troch mesiacoch od vypracovania odborného vyjadrenia. Žalovaný je toho názoru, že v prípade, ak by situácia bola tak závažná ako prezentuje žalobca, nepochybne by žalobca mal podať a podal by návrh oveľa skôr, čo sa však nestalo. Podľa názoru žalovaného i tento časový odstup svedčí skutočnosti, že situácia nie je taká naliehavá ako sa ju snaží prezentovať žalobca. Trhliny, na ktoré poukazuje žalobca, ktoré sú taktiež uvedené na obrázkoch 9 až 11 odborného vyjadrenia, sú trhlinami v plote žalobcu. Žalovaný uvádza, že tieto trhliny sa v plote žalobcu nachádzali už v roku 2018, keď začal realizovať oporný múr, nejde o trhliny, ktoré by vznikli nedávno. Ich príčinou je pravdepodobne skutočnosť, že múr žalobcu je zhotovený z nekvalitných debniacich tvárnic a má cca 20 rokov a na múre rastie brečtan, ktorého koreňky rozrušujú štruktúru múru žalobcu. Navyiac je nutné uviesť, ako to napokon vyplýva i z obrázku č. 8 odborného vyjadrenia (na uvedenom obrázku je v hornej časti múr žalobcu, v dolnej časti múr žalovaného), že medzi múrom žalobcu a žalovaného je medzera cca 10 cm, a preto je nemožné aby oporný múr žalovaného tlačil a rozrušoval múr žalobcu tak, ako to uvádza žalobca a tak, ako sa to uvádza v odbornom vyjadrení. K statickému vyjadreniu Ing. Miloša Pecha z júna 2019, ktoré bolo neskôr ním vyhlásené za neplatné, žalovaný uviedol, že mu do dnešného dňa nebolo zrejmé z akého dôvodu Ing. Pecho takýmto spôsobom konal. Žalovaný považuje tvrdenia žalobcu o tom, že údajné riziko zvalenia, resp. prevalenia múru na hranici pozemkov sa má zvyšovať pokračovaním v stavebnej činnosti žalovaného, terénnych prácach, či zväzňaním materiálu na parcelu č. 1575/2, považuje žalovaný za nepreukázané a nepravdivé. Žalovaný sa nestotožňuje s právnym názorom žalobcu o tom, že by žalobca hodnoverným a spoľahlivým spôsobom preukázal, a to odborným vyjadrením a podrobne uvedenými skutkovými okolnosťami, že sú splnené podmienky na vyhovenie jeho návrhu. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhoval, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Žalovaný si tiež uplatnil nárok na náhradu trov konania. Podaním zo dňa 19.03.2021 žalovaný doplnil svoje odvolanie a na preukázanie svojich tvrdení o skutočných rozmeroch a konštrukcii oporného múru a súčasne na preukázanie nesprávnosti podkladov a informácií, z ktorých vychádzali autori odborného vyjadrenia predloženého žalobcom doplnil výkres tvaru oporného múru vypracovaný Ing. Marekom Bednárom a projektantom Ing. Danielom Papánom, PhD.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že značne stručný statický posudok z februára 2020 (v ktorom navyše absentuje strana 2/19 a 5/19 a taktiež výkresy nezachytávajú komplexne dispozičné súvislosti, keďže miesto jednej sú rozdelené na štyri strany) nemôže negovať, či preukazovať nesprávnosť neskoršieho odborného vyjadrenia z novembra 2020 vypracovaného odborne znalými a v daných kruhoch všeobecne uznávanými odborníkmi akými sú prof. Ing. Drusa, a Ing. Vlček. Aj z hľadiska časovej následnosti nemožno vylúčiť, že prejavy technickej nevhodnosti, či dokonca nebezpečnosti predmetného „oporného múru“ sa prejavili až s odstupom času, a preto pri vypracovaní statického posudku vo februári 2020 neboli deformácie (trhliny) ešte zreteľné a vizuálne poznateľné, avšak do času vypracovania odborného vyjadrenia v novembri 2020 sa tieto naplno aj vo vizuálnej sfére prejavili. Tak, ako aj z obsahu statického posudku vyplýva, Ing. Bednár pri jeho vypracovaní vychádzal v podstatnej miere z údajov a informácií poskytnutých investorom - žalovaným, ktoré sa aj v prípade statického vyjadrenia vypracovaného Ing. Pechom dodatočne - v komparácii s odborným vyjadrením z novembra 2020, ukázali ako neobjektívne, mylné, resp. nesprávne. Podľa žalobcu tak na predložený statický posudok, ktorý z hľadiska času predchádzal odbornému vyjadreniu, ktoré predložil žalobca, nemožno prihliadať ako na exaktný podklad zakladajúci uistenie o bezpečnosti a technickej správnosti vybudovaného „oporného múru“. Žalobca mal za to, že z tohto posudku je zrejmá skôr snaha statika (Ing. Bednára) exkulpovať nesprávnosť výpočtu a tým aj prípadnú technickú nespôsobilosť „oporného múru“ nesprávnosťou predpokladaných, resp. investorom poskytnutých „vstupných údajov“. Taktiež poukázal na záver statického posudku, v ktorom sa uvádza, že „oporné múry“ spĺňajú požadované kritéria bezpečnosti vyplývajúce z príslušných noriem len za predpokladu kvalitnej realizácie a pri dodržaní všetkých technologických postupov. Žalobca aj naďalej zastáva názor, že ním tvrdené skutočnosti, opierajúce sa o ním predložené listinné dôkazy, primárne o odborné vyjadrenie prof. Ing. Drusa a

Ing. Vlčeka, ktorého správnosť v žiadnom prípade nie je popretá stručným a nekomplexným statickým posudkom s vágnymi závermi, aj naďalej poskytuje dostatočný dôkazný podklad pre osvedčenie skutkových tvrdení žalobcu a ním deklarovanej ujmy, ktorá bezprostredne bez nariadenia neodkladného opatrenia žalobcovi hrozí. Vo vzťahu k žalovaným namietanej nesprávnosti odborného vyjadrenia prof. Ing. Drusa a Ing. Vlčeka žalobca uviedol, že namietanú nesprávnosť vstupných údajov popiera a túto považuje len za tendenčný spôsob procesnej obrany žalovaného. Žalobca ďalej vyjadril názor, že pokiaľ by žalovaný neignoroval príslušné normatívy stavebného zákona a postupoval tak, ako to zákonodarca od každého stavebníka vyžaduje, t. j. najprv by požiadal o vydanie stavebného povolenia k zamýšľanej stavebnej činnosti, resp. k terénnym úpravám, zároveň by stavebnému úradu predložil všetky potrebné vyjadrenia a potvrdenia a následne by faktická realizácia stavebných prác a terénnych úprav bola vykonaná odborne spôsobilou osobou, alebo aspoň pod jej dozorom, k predmetnému sporu a ani faktickému ohrozeniu života, zdravia a majetku žalobcu, a napokon ani k obmedzeniu vlastníckeho práva žalovaného by nedošlo. Pokiaľ by žalobca navrhoval nariadiť neodkladné opatrenie len k časti pozemku KNC č. 1575/2 tak, ako to namietá žalovaný, výrok súdneho rozhodnutia by bol bez vypracovaného geometrického plánu, v ktorom by bola dotknutá časť pozemku graficky znázornená a v teréne geodetom vytýčená, neurčitá a nevykonateľná. Žalobca preto, zohľadňujúc kritérium primeranosti, formuloval petit svojho návrhu v tom zmysle, aby uskladňovanie menších a ľahších tovarov a výrobkov a zároveň prejazd drobných (hoc aj nemotorových) vozidiel nebol žalovanému úplne znemožnený, resp. aby bol limitovaný až hmotnosťou prevyšujúcou 100 kg, ktorá môže mať podstatný vplyv na statiku „oporného múru“. Neodkladným opatrením tak nedošlo k úplnému obmedzeniu užívacieho oprávnenia žalovaného, kedy obslužné činnosti či uloženie materiálu nižšej hmotnosti nie sú nariadeným neodkladným opatrením dotknuté. Zároveň žalobca uvádza, že žalovaný je okrem predmetného pozemku KNC č. 1575/2 o výmere 424 m² vlastníkom aj bezprostredne susediacich pozemkov KNC č. 1579/1 o výmere 1115 m², či KNC č. 1579/2 o výmere 677 m², ktoré v prípade nevyhnutnosti môže použiť na skladovanie tovaru a výrobkov potrebných k výkonu jeho podnikateľskej činnosti. K namietanej včasnosti podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca uviedol, že podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia uplatnil až ako prostriedok ultima ratio, t. j. ako poslednú a právne účinnú alternatívu dovolania sa právnej ochrany svojich ohrozených práv a právom chránených záujmov. Vychádzajúc z obsahu rozhodnutia stavebného úradu zo dňa 10.11.2020 o prerušení stavebného konania bol žalobca toho názoru, že jedinou príčinou prerušenia konania je nesplnenie si zákonných povinností stavebníka, keďže tento doposiaľ (napriek tomu, že predmetné konanie začalo ešte v roku 2018) nedoložil stavebnému úradu elementárne podklady vyžadované zákonom (§ 88a ods. 1 Stavebného zákona), preukazujúce súlad stavby s verejným záujmom. Možno preto odvodiť, že aktuálny stav právnej neistoty, kedy nepovolená stavba „oporného múru“ fakticky stojí, avšak stavebný úrad o jej ďalšom osude zatiaľ nerozhodol, vyhovuje viac žalovanému, ktorý sa zrejme, uvedomujúc si porušenie technických i normatívnych požiadaviek na realizáciu „oporného múru“ a hroziace právne konzekvencie v podobe nariadenia odstránenia stavby, snaží celé konanie čo najviac predĺžiť a hroziace právne následky pokiaľ možno oddialiť. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil ako vecne správne a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Žalovaný v písomnej replike k vyjadreniu žalobcu uviedol, že podľa jeho názoru je statický posudok vypracovaný Ing. Marekom Bednárom správny. Zo statického posudku vyplýva, že oporný múr spĺňa požadované kritériá bezpečnosti. Žalovaný predloženým statickým posudkom preukázal tú skutočnosť, že osoby, ktoré vypracovali odborné vyjadrenie predložené žalobcom, vychádzali z nesprávneho predpokladu, resp. informácie o štruktúre zloženia oporného múru, keď uviedli, že tento sa skladá iba z debniacich tvárnic o šírke 200 mm. Uvedená skutočnosť, t. z. nesprávny predpoklad o štruktúre oporného múru celkom zjavne mala za následok i nesprávny záver odborného vyjadrenia vypracovaného prof. Ing. Drusom PhD. a Ing. Vlčekom, PhD. Navyše žalovaný vyslovil i pochybnosť či vôbec uvedené osoby vykonali ohliadku oporného múru, nakoľko i z vizuálnej ohliadky je možné zistiť, že predmetný oporný múr je zložený aj z debniacich tvárnic iných (hrubších) rozmerov, nielen hrúbky 200 mm. Uvedené skutočnosti spochybňujú správnosť žalobcom predloženého odborného vyjadrenia, na ktorom zakladá celý svoj nárok uplatnený návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalovaný poprel tvrdenia žalobcu o údajnej snahe statika exkulovať nesprávnosť výpočtu a tým aj prípadnú technickú nespôsobilosť oporného múru nesprávnosťou vstupných údajov. Ide o absolútne nepodložené tvrdenia žalobcu. Žalovaný taktiež poprel tvrdenia žalobcu o tom, že realizácia oporného múru bola uskutočnená neodborne. Oporný múr bol realizovaný osobou - murárom, ktorý takéto typy múrov už v minulosti viackrát robil. Pokiaľ ide o žalobcom tvrdené praskliny, žalovaný konštatoval, že praskliny sa

nenachádzajú v opornom múre žalovaného, ale v múre žalobcu. Žalovaný opätovne zdôraznil, že múry sa vzájomne nedotýkajú, medzi oporným múrom žalovaného a múrom žalobcu je medzera o rozmeroch cca 5 až 10 cm a teda nie je možné, aby vznikla trhlina v dôsledku nestability oporného múru. Žalovaný poprel, že by bolo pravdou, že trhliny, na ktoré poukazuje žalobca, sa prejavili až po 20.02.2020. Tieto trhliny mal múr žalobcu už v roku 2018, keď bol žalovaný spolu so svojim synom Danielom u žalobcu pozrieť, že mu niekto chodil po pozemku. Vtedy žalovaný ukázal jeho synovi, že žalobca má trhliny vo svojom múre, ktorý je obrastený brečtanom. K stabilite oporného múru žalovaný uviedol, že samotný oporný múr žalovaného vydržal pri budovaní prístavby a skladu na parcele 1579/2 stavebný žeriav, ktorý vážil 28 ton a plechové panely, ktoré vážili ďalších 20 ton, a stavebné autá a stroje, spolu záťaž 80 - 90 ton. Žalovaný uvádza, že rozsah zákazu vykonávania činností považuje za neprimeraný zásah do svojho vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, parcele registra „C“ č. 1575/2 vo výmere 424 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie. Žalovaný na predmetom pozemku skladuje pvc potrubie, ktoré používa v rámci svojej podnikateľskej činnosti ako živnostník, pričom rozsah zákazu vzťahujúci sa na celý pozemok mu zásadným spôsobom robí komplikácie pri podnikaní. S ohľadom na uvedené žalovaný považuje rozsah zákazu vykonávať činnosti spôsobom ako rozhodol súd za neprimeraný, bez existencie riadneho zdôvodnenia súdu, významným spôsobom negatívne ovplyvňujúci podnikanie žalovaného ako SZČO. Pokiaľ ide o zaťaženie pozemku vozidlami nepresahujúcimi hmotnosť 100 kg a uskladňovaním materiálu nepresahujúcim hmotnosť 100 kg, sám žalobca priznal vo svojom vyjadrení, že pri určení hmotnostného limitu vychádzal len z vlastnej úvahy bez relevantného podkladu, kedy uviedol, že prípustné zaťaženie pozemku je možné objektívne vyhodnotiť len na základe odborného skúmania. Toto skúmanie však žalobca nemá. Súd bez riadneho zdôvodnenia a v zásade svojvoľne, bez relevantných dôkazov zo strany žalobcu, ktoré by preukazovali dôvodnosť hmotnostného limitu 100 kg, obmedzil žalovaného v užívaní jeho pozemku vydaním neodkladného opatrenia. Pokiaľ ide o ukladanie PVC potrubí na pozemku parcele registra „C“ č. 1579/2, tieto žalovaný ukladá na predmetom pozemku z toho dôvodu, že ide o ľahké materiály, ktoré nemôžu ohroziť stabilitu oporného múru. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu o tom, že by došlo k odopretiu právnej ochrany v prípade, ak by došlo k zamietnutiu návrhu žalobcu, resp. k zrušeniu vydaného uznesenia o neodkladnom opatrení, s týmto sa žalovaný nestotožňuje. Je toho názoru, že vydané neodkladné opatrenie je nezákonné, nie je riadne zdôvodnené a neprimerane zasahuje do vlastníckeho práva žalovaného. Žalovaný zotrval na podanom odvolaní a v ňom obsiahnutom odvolacom návrhu.

5. Žalobca v písomnej duplike k replike žalovaného uviedol, že pokiaľ ide o pravdivosť a správnosť údajov, ktoré použil Ing. Bednár pre vypracovanie predmetného statického posudku, odhliadnuc od skutočnosti, že posudok bol vypracovaný ex post, t. j. po tom, čo „oporný múr“ už stál, podľa žalobcu celkom určite tento výpočet nebol správny, odkazujúc na skutočnosti, na ktoré žalobca, ako odborne známa osoba, poukázal vo svojom písomnom stanovisku zo dňa 06.04.2021, ktoré už predložil súdu. Navyše v zmysle posledných informácií žalobcu Ing. Bednár svoj statický posudok vzal v rámci stavebného konania späť. Ďalej žalobca uviedol, že pokiaľ ide o žalovaným deklarovanú odbornú realizáciu stavby „oporného múru“ neznámym murárom, ktorý údajne postavil už niekoľko (nevedno koľko) obdobných oporných múrov, bez detailnejšej analýzy kvalít a odborného vzdelania tohto neznámeho murára, možno mať dôvodné pochybnosti o odbornom vedení stavby už len vzhľadom na ten fakt, že „oporný múr“ bol zhotovený bez projektovej dokumentácie, bez stavebného dozoru, a bez predchádzajúceho statického výpočtu. Žalobca ďalej poprel, že by bolo pravdou, že by sa trhliny v murovanom oplotení žalobcu vyskytovali už v roku 2018. Trhliny v murovanom plote žalobcu sa objavili až s odstupom času po postavení „oporného múru“, čo potvrdzuje aj konštatovanie Ing. Bednára v závere statického posudku predloženého žalovaným, ktorý na základe vizuálnej kontroly žiadne trhliny nezaznamenal, na čo žalobca už poukázal vo svojom predchádzajúcom vyjadrení. Žalobca sa ďalej nestotožnil s tvrdením žalovaného, v zmysle ktorého, ak „oporný múr“ vydržal prejazd, či umiestnenie žeriavu na pozemku, ktorý vážil 28 ton a umiestnenie ďalších stavebných materiálov a vozidiel, v súčte celkovej záťaže 80 - 90 ton, je vybudovaný „oporný múr“ bez ďalšieho dôkazu či skúmania bezpečný. Stavebnú bezpečnosť oporného múru a rozpory medzi statickým posudkom Ing. Bednára a odborným vyjadrením prof. Ing. Mariána Drusa, PhD. a Ing. Jozefa Vlčeka, PhD. možno relevantne posúdiť až v konaní o veci samej, t. j. v aktuálne vedenom správnom konaní o dodatočnom povolení stavby „oporného múru“, na právoplatne skončení ktorého sú v konečnom dôsledku viazané aj právne účinky vydaného neodkladného opatrenia. Napriek tomu je prevalenie oporného múru stále reálnou hrozbou a prípadné zaťaženie pozemku, resp. čím väčšie a pravidelnejšie zaťaženie pozemku KNC č. 1575/2 toto riziko len priamo úmerne zvyšuje, čo nemožno relevantné poprieť ani laickým názorom žalovaného. Žalobca tak, ako prezentoval aj vo svojom predchádzajúcom vyjadrení, zastáva názor, že správnosť či

nesprávnosť znaleckého posudku Ing. Bednára, či komparácia jeho záverov s odborným vyjadrením Ing. Mariána Drusa, PhD. a Ing. Jozefa Vlčeka, PhD. nie je a nemôže byť predmetom konania o nariadenie neodkladného opatrenia vzhľadom na predbežnú a dočasnú povahu inštitútu neodkladného opatrenia, čo odôvodňuje obmedzený a zjavne zjednodušený rozsah dokazovania konajúceho súdu. Žalobca zároveň naďalej zotrváva na vyjadrenom názore, v zmysle ktorého prihládajúc na okolnosti daného prípadu, nariadené neodkladné opatrenie neprimeraným spôsobom neobmedzuje vlastnícke právo žalovaného a ani jeho podnikateľskú činnosť. Nad rámec žalobca uviedol, že žalovaným užívané pozemky, vrátane pozemku KNC č. 1575/2, sú v zmysle územného plánu mesta Považská Bystrica určené ako „Zelené plochy“ ako aj celá dotknutá lokalita je platným územným plánom určená pre rekreáciu, turizmus a šport, bližšie špecifikované ako UO 02 C - Ubytovacie zariadenia. Žalovaný sa však napriek tomu domáha užívania predmetného pozemku KNC č. 1575/2 v príkrom rozpore s účelovým určením tohto pozemku, keď tak ako sám uvádza, ma záujem využívať pozemok KNC č. 1575/2 a tento pozemok napriek nariadenému neodkladnému opatreniu aj využíva na svoju podnikateľskú činnosť, a to aj v bezprostrednej blízkosti predmetného „oporného múru. Vzhľadom na uvedené žalobca zotrval na tom, že podané odvolanie žalovaného bolo v celom rozsahu nedôvodné, z dôvodu ktorého žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Dňa 13.05.2021 predložil žalobca súdu listinu „Námietka neplatnosti statického posudku č. „S20_009_Považská Bystrica“...“, podpísanú Ing. Bednárom, ktorou podľa žalobcu došlo k odvolaniu záverov statického posudku predloženého žalovaným. Z tejto listiny je podľa žalobcu zrejmé, že žalovaný pri poskytnutí vstupných informácií k už stojacemu opornému múru zaviedol tak Ing. Pecha a následnej aj Ing. Bednára, ktorí po zistení týchto skutočností svoje statické posudky odvolali.

6. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 14.06.2021 zotrval na podanom odvolaní, znovu zopakoval časť svojej predchádzajúcej argumentácie a k tvrdeniam žalobcu ohľadne toho, že údajne všetka podnikateľská činnosť realizovaná na pozemku - parcele registra „C“ č. 1575/2 s ohľadom na územný plán mesta Považská Bystrica je neoprávnená, predložil základnú charakteristiku daného územia - UO 02 C, kde v časti „Funkčné využitie - vhodné funkcie“ sú v bode 4. uvedené doplnkové komerčné zariadenia obchodu a služieb, resp. v časti podmienčne vhodné funkcie sú uvedené nerušivé prevádzky drobnej výroby a služieb späté so základnou funkciou územia. Žalovaný vykonáva činnosť predaj tovaru, ktorá absolútne nemá charakter rušivej činnosti. Nevykonáva žiadnu výrobu, ktorá by mala rušivý charakter a jeho podnikateľská činnosť je vykonávaná plne v súlade so zákonom. Tvrdenie žalobcu o tom, že činnosť žalovaného na uvedenej parcele je neoprávnená, je nepravdivé.

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa ust. § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť.

8. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

9. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia, ako vyplýva aj z vyššie uvedených ustanovení Civilného sporového poriadku, je osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a osvedčenie potreby neodkladnej úpravy pomerov strán sporu, t. j. osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia sa nevykonáva dokazovanie ako v konaní vo veci samej, ale je povinnosťou navrhovateľa neodkladného opatrenia právo ochrany, ktorého sa domáha, osvedčiť. Osvedčenie bezodkladnej potreby upraviť pomery strán tak nemožno zamieňať s riadnym dokazovaním, ku ktorému by došlo vo veci samej. Úpravou neodkladného opatrenia zákon umožňuje rýchle a pružné riešenie takej situácie, keď je v záujme rýchlej a účinnej ochrany práv a oprávnených záujmov občanov, či právnických osôb, potrebný okamžitý zásah súdu.

11. Pred nariadením neodkladného opatrenia súd okrem iného v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany posudzuje aj to, či právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality). Súd prvej

inštalácie sa princípom proporcionality dôsledne nezaoberal a nariadil neodkladné opatrenie v rozsahu, ktorý obmedzuje žalovaného neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah. Nariadením neodkladného opatrenia obmedzujúceho vec užívať dochádza nevyhnutne k zásahu do základných práv povinnej osoby, a to najmä do základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzhezf6nbwga>> SR, základného práva podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť v zmysle čl. 35 ods. 1 Ústavy <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzhezf6nbwga>> SR, základného práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru a pod. Z daného hľadiska musí byť zásah do právnej sféry povinnej osoby legitímny a v súlade s princípom proporcionality. Neodkladné opatrenie <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=nnptembrgzpxg327mv3gwmzopj5f6mrqge2v6mjwgbpxazrtgi2q>> nesmie nikoho obmedzovať nad rozsah, ktorý je nevyhnutný na dosiahnutie sledovaného účelu. Žalobcom sledovaný účel neodkladného opatrenia spočíva v ochrane života, zdravia a majetku, ktoré hodnoty sú podľa neho ohrozené oporným múrom žalovaného a terénnymi úpravami uskutočnenými žalovaným, keď žalovaný múr postavil a terénne úpravy uskutočnil bez stavebného povolenia, pričom podľa žalobcu múr nevyhovuje kritériám, ktoré sa požadujú z hľadiska bezpečnosti a použiteľnosti opornej konštrukcie, čo žalobca osvedčoval aj odborným vyjadrením. Múr je postavený na hranici pozemkov žalobcu a žalovaného. Žalobca sa však domáhal a predbežné opatrenie bolo nariadené v rozsahu, ktorým bolo žalovanému zamedzené užívanie vyššie uvedenými spôsobmi v rozsahu celého pozemku parc. reg. „C“ KN č. 1575/2 o výmere 424 m² v k. ú. Považská Bystrica. Takto nariadené neodkladné opatrenie jednoznačne obmedzuje žalovaného v jeho vlastníckom práve neprimeraným spôsobom a je nariadené v rozpore s princípom proporcionality. Pokiaľ je osvedčené, že múr nevyhovuje kritériám bezpečnosti, pričom z hľadiska bezpečnosti odborne spôsobilé osoby odporučili v odbornom vyjadrení okamžité odstránenie zeminy za oporným múrom v šírke minimálne 4 m a výške po pôvodný terén, čo pri šírke pozemku cca 25 m predstavuje plochu 100 m², je potom skutočne neprimeraným obmedzením vlastníckeho práva žalovaného, aby bolo žalovanému znemožnené užívať označenými spôsobmi plochu štvornásobne väčšiu. Na tento záver nemôže mať vplyv ani tá skutočnosť, že žalovaný je vlastníkom iných pozemkov, ktoré môže užívať na účely, ktoré mu boli predmetným neodkladným opatrením obmedzené. Bez ohľadu na to, či osoba má viac rovnakých alebo obdobných vecí vo svojom vlastníctve, má právo užívať každú z nich a len samotné vlastníctvo mnohých vecí nie je dôvodom, aby bola takáto osoba obmedzená v užívaní jednej z nich v rozsahu, ktorý je zjavne neprimeraný s odôvodnením, že má k dispozícii ďalšie veci. Z uvedených dôvodov sa tak súd stotožnil s odvolacou námietkou žalovaného, že nariadeným neodkladným opatrením sa neprimerane zasahuje do jeho vlastníckeho práva a žalobca neosvedčil potrebu nariadenia neodkladného opatrenia spočívajúceho v zákaze užívania a vykonávania prác uvedenými spôsobmi vo vzťahu k celému pozemku žalovaného.

12. Odvolací súd sa ďalej stotožnil s námietkou žalovaného, že na nariadenie neodkladného opatrenia neboli splnené podmienky, a to do tej miery, že žalobca žiadnym spôsobom neosvedčil, že požadované a nariadené neodkladné opatrenie a jeho dodržanie zamedzí tomu, aby v dôsledku prípadného havarijného stavu oporného múru nedošlo k ohrozeniu života, zdravia a majetku žalobcu. Z návrhu nie je zrejmé a žiadnym spôsobom osvedčené, že neuskutočňovaním materiálu s celkovou hmotnosťou nad 100 kg, zákazom vjazdu a prejazdu vozidiel s celkovou hmotnosťou nad 100 kg a nevykonávaním stavebných, zemných či terénnych prác kdekoľvek na predmetnom pozemku žalovaného sa dosiahne účel sledovaný navrhovaným neodkladným opatrením, ktorým je ochrana života, zdravia a majetku žalobcu. Okrem princípu proporcionality je súd pred nariadením neodkladného opatrenia povinný skúmať aj to, či uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti). Ani tomuto princípu súd prvej inštalácie nevenoval dostatočnú pozornosť, inak by musel dospieť k záveru, že na nariadenie neodkladného opatrenia nie sú splnené podmienky, keďže žalobca žiadnym spôsobom neosvedčil, že požadované neodkladné opatrenie je efektívne a žalobca ním dosiahne sledovaný účel. Žalobca neosvedčil, že obmedzením požadovaných činností a zároveň v požadovanom rozsahu dosiahne ochranu, ktorú predpokladá neodkladné opatrenie. Hoc je miera dokazovania v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia výrazne zúžená na osvedčenie rozhodujúcich skutočností, samotná ničím nepodložená úvaha žalobcu nepostačuje, a to zvlášť v prípade, keď aj z odborného vyjadrenia predloženého žalobcom sa javí, že je namieste iné, účinnejšie opatrenie, ktorého rozsah je výrazne menší aj čo do plochy pozemku, než plocha, ktorej zákazu užívania žalovaným sa žalobca uvedenými spôsobmi domáhal.

13. Vyššie uvedené úzko súvisí aj s tým, že súd je povinný skúmať aj subsidiaritu neodkladného opatrenia. Subsidiarita nariadenia neodkladných opatrení podľa § 324 ods. 3 CSP je síce výslovne upravená len vo vzťahu k zabezpečovaciemu opatreniu, avšak podľa právneho názoru Ústavného súdu Slovenskej republiky je aplikovateľná aj vo vzťahu k iným inštitútom, prostredníctvom ktorých môže byť dosiahnutá účinná súdna ochrana. Jej aplikácia sa primerane vzťahuje aj na tie právne inštitúty, prostredníctvom ktorých sú práva a oprávnené záujmy fyzickej, resp. právnickej osoby adekvátne a účinne chránené. (viď uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 13/2020 z 22. januára 2020). Odvolací súd z uvedeného názoru vyvodil, že neodkladné opatrenie prichádza do úvahy nielen až v prípade neexistencie iných inštitútov, prostredníctvom ktorých môže byť dosiahnutá účinná súdna ochrana, ale tiež až v prípade, keď neexistujú ani iné právne inštitúty (odlišné od „súdnych“), prostredníctvom ktorých sú práva a oprávnené záujmy fyzickej, resp. právnickej osoby adekvátne a účinne chránené. Takýmto inštitútom je podľa názoru odvolacieho súdu nariadenie neodkladných zabezpečovacích prác zo strany stavebného úradu v zmysle ustanovenia § 94 Stavebného zákona.

14. Odvolací súd tak v predmetnej veci, na rozdiel od právneho názoru súdu prvej inštancie, dospel k záveru, že na nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia neboli splnené zákonné podmienky, keď podľa názoru odvolacieho súdu žalobca neosvedčil potrebu nariadenia požadovaného neodkladného opatrenia v nadväznosti na účel sledovaný požadovaným neodkladným opatrením a zároveň by požadované neodkladné opatrenie neprimerane zasahovalo do vlastníckych práv žalovaného. Okrem toho existujú iné právne inštitúty, ktorými žalobca môže dosiahnuť sledovaný účel.

15. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Odvolací súd nepovažoval za potrebné napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, a to ani z dôvodu zachovania dvojinstančnosti, keď rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia netvorí prekážku veci rozhodnutej. Pokiaľ ide o argumenty strán ohľadne toho, či je alebo nie je oporný múr v havarijnom stave, vzájomné namietanie predkladaných odborných vyjadrení a posudkov, tak vzhľadom na vyššie uvedené závery odvolacieho súdu nie je potrebné a hospodárne sa k všetkým týmto argumentom vyjadrovať.

16. Nakoľko v predmetnej veci išlo o konanie o nariadení neodkladného opatrenia a toto sa rozhodnutím súdu končí, pričom odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie, rozhodol aj o nároku na náhradu trov celého konania podľa § 396 ods. 1, ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bol úspešný žalovaný, a preto mu odvolací súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov celého konania v rozsahu 100 %.

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).